

ع ش

جناب استاد علی اکبر علیه بهاء الله

هو الناطق امام وجوه الأمراء و العلماء

حمد مالک فضل و عطا را لایق و سزا که بکلمه مبارکه علیا بحر جود موج و مشرق ظهور بر کرسی عدل مستوی و نور رحمت ظاهر و محیط طوبی از برای نفوسی که ظهورات نفس و هوی و شئونات بغی و فحشا ایشان را از توجه بافق اعلی منع نمود بقوت الهی و قدرت صمدانی ما فی الامکان را گذاردند و کتاب الهی را بقوتی فوق احصا برداشتند اولئک عباد لم تمنعهم الوان العالم و لا سطوة الأمم و لا جنود الأمراء و لا منع العلماء نسأل الله ان يحفظهم بقدرته و يحرسهم باقتداره و ينزل عليهم فی کلّ الأحيان آیات فضله و ینات رحمته الّتی سبقت الوجود من الغیب و الشّهود

یا علی قبل اکبر علیک بهائی اسمی علیه بهائی نامهات را که بذکر شهداء ارض یاء مزین بود بساحت اقدس فرستاد اگرچه آنچه واقع شد سبب احزان ملأ اعلی و جنت علیا و سرادق ابهی گشت ولکن در سرّ سرّ ارتفاع عظیم و ارتقاء مبین از آن ظاهر لعمر الله در سرّ سرّ آن بشارت علیا مکنون و مخزون سوف یظهرها الله فضلاً من عنده و هو الفضل الکریم امید آنکه جمیع اولیای الهی بر نصرت امر قیام نمایند و در جمیع احوال از فساد و نزاع و جدال فارغ و آزاد باشند امروز جمیع اشیاء بآنچه واقع شده ناطق و ذاکر اگر آمرین باصغاء سطری از آن موفق شوند خود را بدست خود هلاک نمایند یا لیت کشف لهم الغطاء و عرفوا ما عملوا فی ایام الله العزیز الحمید

جناب محمّد قبل کاظم علیه بهائی از قبل ارسال نمود آنچه را که ناطق بود باقبال و استقامت اولیا علیهم بهاء الله در آن ارض مبارکه انّ المظلوم یسأل الله ان یقدّر لهم خیر الآخرة و الأولى و یقرّبهم الیه فی کلّ الأحوال انه هو العزیز الفضل النور المشرق من افق سماء عنایتی علیک و علی احبائی و اصفیائی الذین ما منعتهم سطوة العالم عن التّقرّب الی الله ربّ العرش العظیم